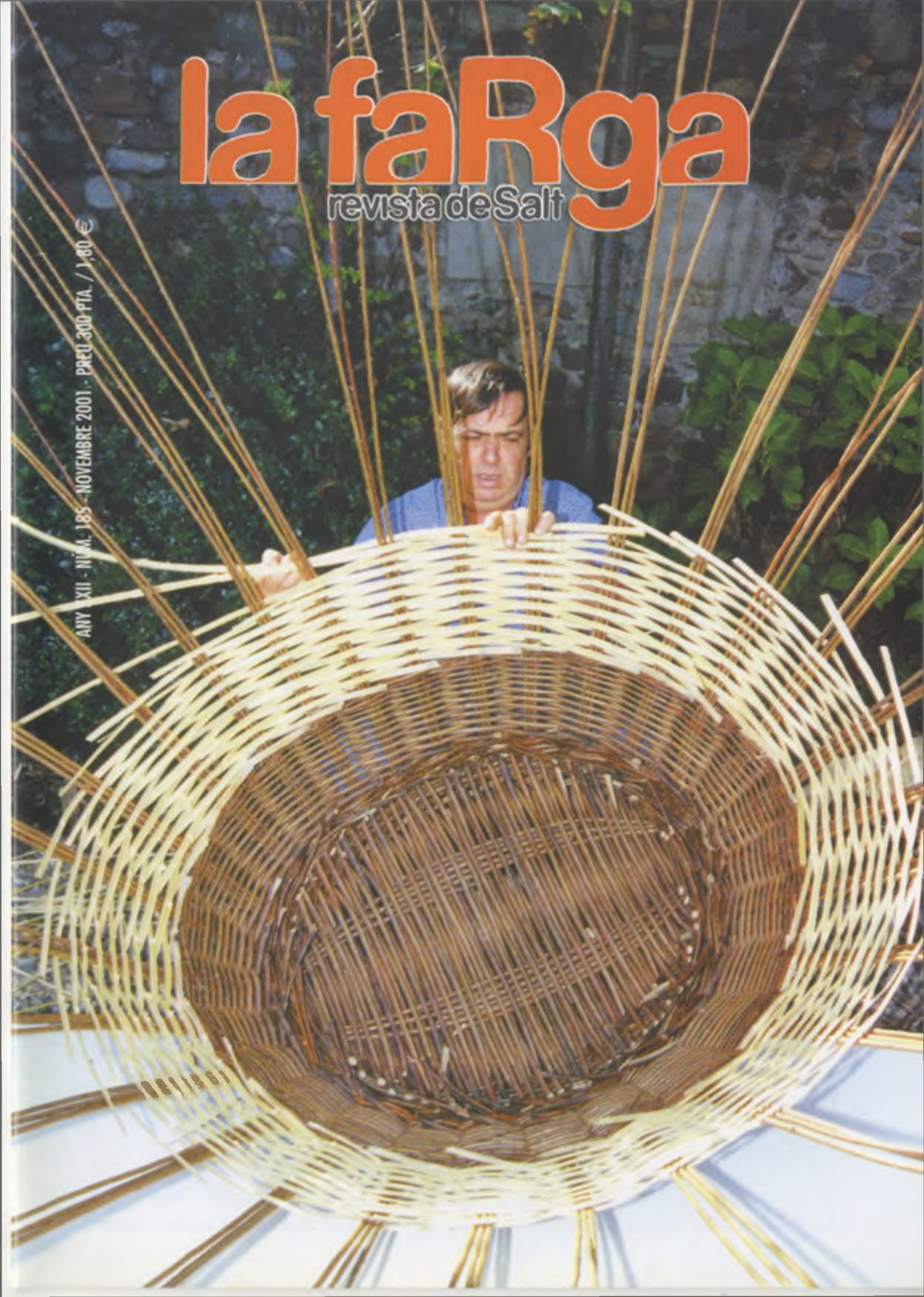

la faRga

revista de Salt

ANY XII - N.º 185 - NOVEMBRE 2001 - PREU 300 PTA. / 1,80 €

NOV 2001

Agenda

Activitats del mes

Teatre de Salt

- **Dissabte 3:** "Després ve la nit", per David Plana i Mírima Iscla.
- **Divendres 9:** Percussió "zarb", a càrrec del Trio Chemirani.
- **Dissabte 10:** "Más extraño que el paraíso", per la companyia Cae La Sombra Et Grec 2001.
- **Divendres 16:** "La Place du Diamant", a càrrec del Centre Dramatique de Tours.
- **Dissabte 17:** "Exceptions to gravity", per Avner "The eccentric".
- **Diumenge 18:** "Hansel i Gretel", a càrrec de la companyia Trac-trac i Centre Titelles Vallès.
- **Divendres 23:** "Hamlet, una lliçó", per Demidova Et Terzopoulos.
- **Divendres 30:** "Sopar d'amics", a càrrec de Bitò Produccions Et Teatre Marquina.

Nota: Totes les representacions s'iniciaran a les 10 de la nit, tret de la del diumenge 18 de novembre, inclosa dins la programació infantil, que començarà a les 12 del migdia.

CEIP el Pla

- **Visites a la Biblioteca Massagan:** tots els cursos la visitaran per aprendre'n el funcionament. Les bibliotecàries preparen activitats molt atractives i engrescadores per aconseguir que els nens s'acostumin a anar-hi.
- **Teatre:** S'han programat sortides per anar a veure les obres "Banquet d'històries" i "Contes del cel".

• **Dimecres 31 d'octubre:** Castanyada, organitzada amb la col·laboració de l'APA.

• **Setmana del 26 al 30 de novembre:** Tots els cicles treballaran l'Euro.

El Cicle Superior visitarà el barri vell de Girona i farà una estada a la casa de colònies Can Sans.

IES Vallvera

• **Dimecres 31 d'octubre:** Xerrada a l'IES destinada als alumnes de 4t d'ESO i 1r i 2n de Batxillerat, a càrrec d'Ishi Foucault, indi lakota nord-americà, defensor de la terra i la pau entre els pobles.

• **Dijous 22 de novembre:** Conferència inaugural del Cicle de conferències de l'IES Vallvera, a càrrec de la consellera d'Ensenyament de la Generalitat, Carme-Laura Gil, que tractarà sobre l'ensenyament públic.

• **Diumenge 25 de novembre:** Bicicletada popular.

• **Del 25 de novembre al 2 de desembre:** Setmana de la mobilitat sostenible; l'institut participa en aquesta setmana promocionant a través de les classes i activitats extraordinàries l'ús dels mitjans de transport alternatius (bicicleta, transport públic, anar a peu).

• **Dijous 29 de novembre:** Excursió a Barcelona dels alumnes de 1r i 2n de Batxillerat, que visitaran museus relacionats amb la matèria d'Història de l'Art i assistiran a la representació de l'obra "Bodas de Sangre", de Federico García Lorca, al Teatre Romea, com a complement de l'assignatura de Llengua i Literatura Castellana.

GARATGE INTERNACIONAL

ROBERT VIDAL, SA.

CONCESSIONARI

Alfa Romeo **BIET** LANCIA

Editorial

Editorial	3
Història	4
Entrevista	5
Ensenyament	7
La Gent Gran	8
El Jovent	10
Natura	11
Opinió	12
Actualitat	16
Esports	18
Gastronomia	20
Informació municipal	21
Poti-poti	23

El Fòrum per la Convivència i Integració no acaba d'encaixar en el context previst inicialment ara fa uns dos anys. Les expectatives primeres s'han anat diluint i per si fos poc, en l'últim plenari del mes passat, que es va convocar per veure quines perspectives de futur tenia el treball de les comissions i com les assumia l'equip de govern de l'Ajuntament, va sortir a debat, sense que calgués, el tema de la llengua que calia usar en la reunió del plenari que malauradament va distorsionar la convocatòria.

"Yo hablaré en castellano para que todos me entiendan". Malament! A veure, mai a ningú, en cap de les reunions de les comissions ni dels plenaries del Fòrum, se li ha dit quina llengua ha d'usar i per tant era un tema que no calia matisar, si no era que es volia forçar els presents a parlar castellà, com després alguns intents hi va haver. Anar a buscar protagonisme polític on menys necessari ni prudent era —es va presentar com a regidor d'EUiA—, no va fer cap favor a l'entesa per a una convivència intercultural; el que estigui interessat en el fet que la convivència sigui el primer pas per a unes relacions sense estridències entre la gent del poble, i més si és regidor, hauria de saber que la llengua catalana, a Salt, no és negociable. Que hem de buscar la manera que tots ens entenguem? És clar que sí, de calaix; però primer de tot explicant als nouvinguts —que vénen cada dia i més en vindran— quina història, quina cultura i quina llengua és la del poble on arriben. A partir d'aquí, facilitem-los l'estada oferint-los totes les oportunitats per conèixer-nos millor i conviure sense que hagin de renunciar a la seva cultura.

Tampoc les informacions aparegudes als mitjans de comunicació ajuden massa a una bona entesa. Tota la pressió recau sobre els grups d'immigrants, quan els que varen destapar el tema i més insistiren que es parlés castellà foren catalans. És clar, després d'aquest oferiment en safata, alguns immigrants s'hi varen afegir. Si les institucions, amb l'Ajuntament al cap, i tots nosaltres no som capaços d'explicar als nouvinguts la situació del país i amb quins drets i deures ens regim, passaran 25 anys més sense avançar un pas; al contrari, el malestar anirà guanyant terreny i aquesta situació no convé a ningú.

Ja hi ha qui es preocupa, des de posicions privilegiades, de promoure aquests enfrontaments, els quals no podem admetre; solament amb el diàleg i amb la voluntat d'entesa ens enfortirem. Potser ens hem equivocat bastint el Fòrum pel teulat, cal reforçar els fonaments i tornar-hi; malament aniríem si no som capaços de redreçar la situació.

EL CONSELL DE REDACCIÓ

ANY XXII - NÚM. 185 NOVEMBRE 2001

EDITA: Casal de Jubilats de Salt
Passeig Verdaguer, 1 - Tels. 972 23 04 98 i 972 23 85 78
E-mail: bibsalt3@ddgi.es

CONSELL DE REDACCIÓ: Joan Boada i Reig, Agapit Alonso i Pont, Ma Helena Romagós i Ribot, Helena Olivella, Ramon Torramadé i Garcia, Andreu Bover i Pagès petit, Salvador Sunyer i Aimeric, Jaume Garcia i Navarra, Anna Bonal i Pardo, Àngela Mollera i Casellas, Ramon Ponsatí i Ventura, Carme Torrent i Àngels Mir i Casas

COL·LABORACIONS: Pere Joan Sureda, Josep Ma Rodriguez, Xavier Sunyer, Ferran Márquez, Montfull, Andreu Bover, Josep Boó, Camino Mira i Observa, Ma Carme Bover i Lluís Mateu

CORRECCIÓ I ESTIL: Toni Ruscalleda
FOTO PORTADA: IV Fira del Sistell. Foto F.64
DISTRIBUCIÓ: Pitu Geli i Josep Palmorola
ADMINISTRACIÓ: Joan Boada
INFOGRAFIA: JJ Comunicació
IMPRESSIÓ: Impremta Pagès, S.A.
DIPÒSIT LEGAL: GI - 356 - 79
SUBSCRIPCIÓ ANUAL: 1.800 PTA

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA
NECESSARIAMENT AMB LES OPINIONS
EXPRESSADES EN ELS ARTICLES SIGNATS.

LA FARGA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ
DELS ARTICLES, SEMPRE I QUAN SE
N'INDIQUI LA PROCEDÈNCIA.

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

Façana del monestir de Santa Clara: horta, convent, església i casa del capellà. Fotografia realitzada l'any 1924 des de l'horta de can Pere Domingo.

Un monestir enderrocat

4

L'espai on avui s'aixequen els blocs de cases números 32 i 34 del carrer Abat Oliva i números 1, 2, 3, 4 i 5 de la plaça de Catalunya del nostre poble, havia estat ocupat fins a l'estiu de 1974 per un gran monestir de Clarisses.

Fou construït el 1882, gràcies a la decisió i la fortalesa de Sor Maria Àngela Fayó. La revolució del 1868 a Espanya havia expulsat la comunitat de clarisses del seu monestir de Girona i n'havia enderrocat l'edifici. Superada aquella etapa històrica, les monges supervivents van pretendre refundar el monestir de Girona, però *"las graves dificultades que le salieron al paso a la esforzada abadesa* -escriu el P. Pere Sanahuja a *"Historia de la seràfica provincia de Cataluña"- hizole abandonar sus justos y laudables proyectos y sacó partido de una porción de terreno que, con excepcionales condiciones, le ofrecieron en el vecino lugar de Salt"*.

El monestir el formaven la casa del capellà, l'església i el convent. El convent, de planta rectangular amb claustre i tres pisos, tenia unes considerables dimensions. L'abadessa Sor Maria Àngela devia ser una gran optimista, ja que almenys tenia cabuda per seixanta monges i mai van passar de la dotzena. L'església era de creu llatina amb dues naus laterals, gran i de bona alçada. A la dreta de l'església s'emplaçava la casa del capellà, que podia qualificar-se entre les grans del barri. L'espai entre el convent i la Maçana -actual carrer Mn. Sebastià Puig- l'ocupava una gran horta, envoltada d'una altra i gruixuda paret protectora.

Disposar d'una església, de capellà i de serveis religiosos van omplir de goig els fidels del Veïnat de Sant Antoni, ja que fins aquell 1884, per complir amb les obligacions i devocions de culte, havien d'acudir al temple parroquial situat a l'altre

extrem del poble.

La vida de clausura de les clarisses i el culte a l'església de Santa Clara van seguir -amb el parèntesi del 1936-1939, en què el culte va ser suprimit en tots els temples de Catalunya i les sors expulsades del convent- fins al 1971. Cal dir que a partir de 1965 l'església de Santa Clara donà servei a les necessitats de la nova parròquia de Sant Jaume. El 1971, experts d'una empresa constructora van dictaminar que la coberta de l'església tenia perill d'ensorrar-se i es podrien produir desgràcies. Una nota curta i clara en el Full parroquial del 24 d'octubre d'aquest any fa saber als fidels del Veïnat que les d'aquell diumenge són les últimes misses que se celebraran a Santa Clara. Per una banda, la parròquia de Sant Jaume ha iniciat la construcció d'un nou temple i, per altra, les clarisses esperen poder construir aviat una nova casa conventual a Vilobi d'Onyar.

La marxa definitiva de les monges clarisses del gran monestir del Veïnat de Sant Antoni serà el 8 de juny de 1974. Una marxa silenciosa, sense fer soroll, sense cap acomiadament, ni fred ni vehement, ni oficial ni privat.

Els edificis muts i buits del monestir construït encara no feia cent anys van durar ben poc. Una constructora havia comptat les dotzenes de pisos que en sortirien sumant la casa del capellà, l'església, el convent i la gran horta i no va deixar passar els dies. L'enderrocament va començar gairebé d'immediat fins a deixar només un gran solar. Un gran oblit trist, irremeiable va amagar el cor de molts antics fidels.

PERE JOAN SUREDA I CANALS

Entrevista

Reconegut no solament a Salt, sinó també arreu de Catalunya i a la resta de l'Estat espanyol per la seva tasca com a pastisser, Miquel Brugués i Costabella acaba d'assumir el gran repte de millorar la relació entre els saltencs i el seu Ajuntament, en acceptar el càrrec de Defensor del Ciutadà, un càrrec de nova creació per al desenvolupament del qual fou nomenat mitjançant un acord adoptat per unanimitat pel Ple de la corporació del passat 17 de setembre.

El pastisser Miquel Brugués el primer defensor del ciutadà saltenc

"A finals de setembre, l'Ajuntament va notificar-me, mitjançant una carta, l'acord del Ple pel qual em nomenaven Defensor del Ciutadà, un càrrec que vaig acceptar perquè em fa molta il·lusió, tot i que en un principi tenia els meus dubtes, ja que em feia por no saber de lleis, perquè jo sóc pastisser no advocat, com la Teresa Sasseras (Defensora del Ciutadà de Girona), però tots van dir-me que m'assessorarien i que no patís i això va fer que acceptés", manifesta Miquel Brugués.

"De la meua tasca com a Defensor del Ciutadà no en puc dir res, perquè el nomenament és molt recent i encara no he començat a exercir-la. De moment em busquen un lloc i jo espero que m'avisin per començar a treballar per fer quelcom pel poble", relata Miquel Brugués, que afegeix que "el que sí puc dir és que tots els ciutadans de Salt seran ben rebuts i que la meua intenció és resoldre tots els problemes que em plantegin".

"D'acord amb els estatuts del càrrec, la meua feina consistirà a fer de pont entre els ciutadans i l'Ajun-

tament. Faré arribar al regidor que correspongui els problemes administratius, socials o de qualsevol altre tipus que m'exposin els ciutadans, els quals rebran resposta al cap d'un temps", explica.

Sobre el llarg procés que s'ha tancat amb el seu nomenament, Miquel Brugués refereix que "era l'any 1999 quan un dia, parlant al carrer, el regidor Francesc Montalbán em va plantejar per primer cop la possibilitat de ser Defensor del Ciutadà; de manera que han hagut de passar dos anys perquè s'arribés a un consens que no ha estat gens fàcil, atès que cada partit tenia el seu propi candidat, i que demostra que el Sr. Montalbán ha treballat molt i molt bé, perquè ell és l'únic representant d'EUiA en un ajuntament on hi ha partits, tant del govern com de l'oposició, que tenen força més regidors i, tot i això, ha acabat aconseguint que tots acceptessin la proposta que va defensar des del primer dia, és a dir, el meu nomenament".

Per tancar aquest tema, Miquel Brugués anuncia que estarà en contacte amb defensors del ciutadà d'altres localitats catalanes perquè li expliquin llurs experiències, per tal de conèixer la problemàtica del càrrec de cares a exercir-lo de la millor manera possible. En aquest sentit, assegura que ja ha parlat amb el defensor del ciutadà de Vilanova i la Geltrú, el conegut cantautor Pere Tàpies, i que té previst fer-ho amb els seus homònims de Girona i l'Escala.

Mestre pastisser

Miquel Brugués va començar a aprendre l'ofici de pastisser quan als 13 anys i mig va començar a treballar a la fleca-pastisseria Companyó de Sils, localitat on la seva família s'havia traslladat quan ell tenia 9 anys. "A Sils vaig treballar-hi fins als 16 anys, quan vaig anar a Riudarenes i d'aquí a Santa Coloma, on vaig anar a Can Tuyanó,

Fitxa personal

NOM I COGNOMS: Miquel Brugués i Costabella

LLOC I DATA DE NAIXEMENT: Mallorca, 1 d'octubre de 1947

LLOC DE RESIDÈNCIA: confluència dels carrers Major i Indústria de Salt

ESTAT CIVIL: casat amb Carme Montoro Dueñas des de 1973 i pare de tres fills, en Miquel, en Jordi i la Maria Jesús, de 26, 24 i 10 anys, respectivament

FORMACIÓ: estudis primaris i de pastisseria

PROFESSIÓ: pastisser (va començar als 13 anys i mig i després de treballar a pastisseries de diferents localitats gironines, el 1973 funda, juntament amb la seva dona, la "Pastisseria Costabella" del carrer Major de Salt, on el matrimoni continua desenvolupant la seva feina actualment). A més, ha estat mestre de l'Escola d'Hostaleria durant 3 anys i ha fet diversos cursos de pastisseria per Benestar Social, per al sector de la restauració i per a particulars

ALTRES DADES D'INTERÈS: és el primer "Defensor del Ciutadà" de Salt des del mes de setembre d'enguany. La Generalitat li atorgà la "Carta de mestre artesà" en reconeixement a la seva tasca com a pastisser. És membre de la Federació de Comerciants de Salt.

un dels establiments de la coneguda família de les galetes Trias", relata Miquel Brugués, que afegeix que abans de venir a Salt l'any 1973 també va fer de pastisser "a Torroella de Montgrí, Figueres, l'Escala i un altre cop a Figueres, on vaig conèixer la meva dona, la Carme, que va començar a treballar de dependenta a la mateixa pastisseria que jo, perquè sabia parlar francès i hi havia molta clientela d'aquest país".

"Poc després de casar-nos, el mateix any 1973, vam fundar la pastisseria Costabella a Can Peret de l'Estanc, una antiga fleca situada a la cantonada dels carrers Major i Unió", assegura Miquel Brugués, que indica que van traslladar-se a l'edifici on ara hi ha la pastisseria i la seva vivenda particular, ubicat a la confluència dels carrers Major i Indústria, l'any 1978.

A més de la carta de mestre artesà que li va atorgar la Generalitat en reconeixement a la seva tasca com a pastisser, Miquel Brugués té un gran nombre de diplomes i premis que acrediten que s'ha preocupat d'estar al dia en la seva feina i que els seus dolços i pastissos són apreciats arreu de Catalunya i l'Estat espanyol.

En aquest sentit, i entre d'altres, cal destacar que l'any 1994 va guanyar el primer premi d'un concurs d'àmbit estatal celebrat a Sitges, en què els participants havien de fer una composició de xocolata relacionada amb la cacera. "Jo vaig fer, a partir d'un bloc de xocolata blanca, un pointer blanc amb un ànec de coll verd enmig d'un paratge on hi havia una bassa i canyes, una imatge força típica de la cacera", recorda Miquel Brugués, que ja ha creat i popularitzat tres especialitats de dolços saltencs –els ponts, els campanars i les pedres del Ter– i ja té previst fer-ne una altra ben aviat.

En relació a aquestes especialitats, Miquel Brugués explica que els ponts i campanars va crear-los l'any

Foto: R.T.

1975 i que estan fets amb ametlla, clara d'ou i sucre, mentre que les pedres del Ter va fer-les més endavant i consisteixen en avellanes de la zona torrades i acaramel·lades, recobertes de xocolata blanca i cacau amarg. "Els campanars tenen aquest nom perquè són de forma triangular i si n'ajuntes 3 o 4 fas el cloquer d'un campanar, mentre que els altres són rectangulars i el pont es fa posant-ne un a sobre dels dos que fan de base", conclou.

Per acabar, vull ressaltar que el matrimoni té dos nois –en Miquel, músic de 26 anys, i en Jordi, cuiner de 24 anys– i una noia –Maria Jesús, que té 10 anys i és adoptada–. En relació a aquest tema, cal dir que en Miquel i la seva dona són una de les denominades famílies d'urgències de Girona, que acullen temporalment a casa seva nadons nascuts en hospitals gironins pendents de trobar una família que els adopti. "Ens truquen del Trueta, de Santa Caterina... i l'endemà ja tenim el nadó a casa, on s'està mentre li busquen una família adoptiva, un procés que acostuma a durar entre un mes i un mes i mig", assenyala Miquel Brugués.

R.PONSATÍ

Ensenyament

Sovint, acostumem a responsabilitzar l'administració com a garant exclusiu de tots els mals que ens afecten.

D'aquesta manera ens quedem prou satisfets i allunyem la mala consciència davant qualsevol problema difícil de resoldre.

Certament que n'és de responsable, l'administració, els seus tècnics i altra gent, que han de vetllar per cercar les millors opcions i, sobretot, preveure el futur per posar-hi remei. Aquesta és la seva tasca, estar al servei de la comunitat i no defugir el compromís que implica formar part de l'aparell decisor.

El que intento, però, és anar més enllà i preguntar a aquesta comunitat que, impotent, aixeca la seva veu, què fa i què pensa fer. Què pensen tots aquells saltencs quan decideixen treure els seus fills de la xarxa escolar del municipi. Com pot ser que la immigració a Salt representi el 15% del total i a determinades escoles sigui del 65% -en el cas de la Farga-. Del total d'alumnes que havien de començar l'escolaritat a Salt, el 25% decidia anar-se'n del municipi.

Fa poc, els representants dels Consells Escolars de Salt van consensuar un document que, a proposta de l'Ajuntament, va servir de base per negociar amb Ensenyament i resoldre el secular problema de la manca d'espais dignes per ubicar centres públics al nostre municipi. Sabem que en aquest punt s'estan fent les coses bé i així ho hem manifestat públicament.

El segon pas, fonamental, és el de consensuar entre tota la comunitat educativa de Salt -centres públics i

Cap a on va l'ensenyament a Salt

Sortida de classes a l'escola la Farga. Foto: R.T.

privats sostinguts amb fons públics, administració, pares d'alumnes i alumnes- un nou model de matriculació que garanteixi que tots els centres treballin en les mateixes condicions, que dilueixi els colors de la població escolar per tal que el resultat sigui integrador, no exclouent i, com a conseqüència, educatiu. En aquest punt és on la col·lectivitat té la responsabilitat de prendre decisions. A molts pares d'alumnes no els cal esperar que hi hagi un decret, ells han apostat per les escoles de Salt i els resultats indiquen que no hi ha cap problema de qualitat, podeu mirar els resultats de la selectivitat com a prova.

Tot plegat no serà gens fàcil, caldrà coordinar esforços amb la ciutat veïna i no esperar que l'aparell burocràtic es mogui per ell mateix i ens ho faci.

És fals afirmar que no es pot fer res; pregunteu a urbanistes, a sociòlegs; pregunteu a professors i a economistes -que no estiguin a l'administració còmodament instal·lats, és clar-.

Salt ha iniciat una regeneració que no pot quedar en una tímida aposta. Aprofiteu per incloure el problema urbanístic que hi té, també, una relació directa. Quan diem que s'ha de fer un projecte agosarat que il·lusioni tots els que hi viuen o treballen, creiem que s'ha d'estendre a la distribució equilibrada de la població pel mateix motiu que als centres escolars.

Salt necessita donar un cop d'efecte que trenqui la tendència i que serveixi a la resta de comunitats d'exemple del camí que es pot fer.

JOSEP M. RODRÍGUEZ VIDAL
DIRECTOR DE L'IES VALLVERA

La Gent Gran

L'Enric Fita i la Balbina Carandell, envoltats per Josep Palmerola, Joan Boada, Jaume Torramadé i Magda Batallé. (Fotos: Martín Artalejo).

L'Enric i la Balbina ballant el vals.

Setmana del jubilat i diada del Casal

Durant la setmana que anava del 17 al 23 de setembre, els dies feiners a la tarda, excepte el dilluns que es va suspendre per la pluja, es va jugar a la petanca a les pistes del pati del Casal. Hi va haver força participació per part dels socis aficionats a aquest esport, i el dissabte, a mitja part del ball, es van lliurar els premis als nou primers classificats, amb repartiment de coca i xampany per a tots els assistents. Degut a la pluja que va caure, per una part, i la manca d'assistència de socis aficionats al ball, per l'altra, la festa va quedar una mica deslluïda.

Al llarg de la setmana es va poder veure a la primera planta del local del Casal l'exposició de treballs manuals i quadres pintats pels socis i sòcies de l'entitat, una mostra molt elogiada pels visitants.

El diumenge 23 de setembre, les activitats organitzades amb motiu de la celebració de la Diada del Casal es van iniciar de bon matí amb el Concurs de Petanca per a jubilats de la província. Es disputà el Trofeu Manufactures Antoni Gassol, i voldríem aprofitar aquestes ratlles per donar les gràcies als directius d'aquesta empresa per la seva desinteressada aportació, que any rera any mai ens ha mancat.

Els socis i sòcies que van assistir a la Missa de les 10 del matí pregaren individualment pels difunts del Casal. D'altra banda, volem manifestar la decepció per la falta de sardanistes al pati del Casal.

Tal com estava programat, el dinar de germanor i el ball es va portar a terme a l'hotel "La Terrassa" de Platja d'Aro, amb l'assistència d'unes 250 persones.

Abas de dinar, i després d'una breu presentació a càrrec del secretari del Casal, Ferran Márquez, el president de l'entitat, Joan Boada, va fer un discurs de benvinguda en el qual va agrair la fidelitat dels socis assistents a aquest acte, valorant el seu suport a tots els homenatjats. També va destacar que per primera vegada en 27 anys es donava la coincidència que l'Avi i l'Àvia del Casal 2001 eren marit i muller, un matrimoni que va ser convenientment homenatjat i que està format per l'Enric Fita i Rabassada i Balbina Carandell i Boada, ambdós de 88 anys, ja que van néixer el 1913.

A continuació va prendre la paraula l'alcalde de Salt, Jaume Torramadé, que per motius familiars no es va quedar a dinar, que va felicitar a l'abans citada parella d'avis i també els matrimonis casats fa 50 anys.

Cadascun d'aquests matrimonis va rebre, tot seguit, de mans de l'alcalde i del president del Casal, el corresponent diploma i el ram de flors obsequi del Casal, així com el regal aportat per l'Ajuntament. Els últims en rebre aquests presents van ser l'Enric i la Balbina, acompanyats per Josep Palmerola i Magda Batallé, i sota els acords de la felicitació musical.

Seguidament es va començar a dinar, un àpat que va ser del gust dels assistents i que va donar pas al ball, que es va iniciar amb un vals que van començar a ballar, per cert amb molta traça, l'Enric i la Balbina i al que progressivament s'hi van anar afegint altres parelles.

El ball es va acabar a les sis de la tarda i des d'aquest moment i fins a les vuit del vespre van anar sortint els autocars amb què els assistents tornaren a Salt.

Finalitzo aquest senzill però sentit reportatge sobre la diada del Casal amb l'esperança de trobar-nos de nou el proper any i poder gaudir d'unes hores d'harmonia, pau i amistat amb tots vosaltres. Aquest és el meu desig, i que així sigui.

FERRAN MÁRQUEZ I MOGARDE
SECRETARI DEL CASAL

Els aniversaris del Casal de Gent Gran "Les Bernardes" de Salt

Del 10 al 16 d'octubre, el Casal de Gent Gran "Les Bernardes" de Salt ha celebrat, amb diversos actes, el XIX aniversari de la creació de la seva Associació i el XII aniversari del seu edifici actual.

Concretament, el dia 12 d'octubre es va organitzar un dinar de germanor, que va comptar amb l'assistència d'un representant de l'Ajuntament, Mero Gudayol, la Junta del Casal incloent-hi el seu president, Antoni Peris, una representant de la DGAC, Aurora Sánchez, així com de 165

Un moment del ball celebrat al Casal de Gent Gran "Les Bernardes" el passat 12 d'octubre.

socis i sòcies del Casal, que posteriorment van disfrutar del ball dins del recinte.

El president Antoni Peris i tots els membres de la Junta donen les gràcies a totes aquelles persones que

directament o indirectament han fet possible portar a bon terme el Casal de Gent Gran "Les Bernardes" de Salt fins aquests aniversaris.

LA JUNTA

Frigorífics del Ter, s.a.

Escorxador general frigorífic
i sala d'especejament núm. 10.4125/cat-10.03930/ge

C/ Major, 419 - Tel. 972 23 31 11 - Fax 972 24 45 18 - 17190 SALT
Télex 56204 FTER-E - Apartat Correus, 239 - 17080 GIRONA

El Jovent

Sector Massana, pisos i cases per triar i remenar. Foto: R T

borsa **jove** d'habitatge el lloguer més segur

10

La Borsa Jove d'Habitatge és un programa que, gestionat per la Cambra de la Propietat Urbana de Girona, és des del mes de juny d'enguany una realitat a la vila de Salt, després que el seu Ajuntament manifestés interès perquè aquest es pogués fer des del mateix municipi. Ofereix uns avantatges innovadors, pretén estimular l'oferta de pisos de lloguer mitjançant noves aportacions per part d'aquells propietaris més reticents a llogar davant els problemes de pagament o de deteriorament a la finca.

Els propietaris de pisos que col·laboren en el programa Borsa Jove d'Habitatge, tenen garantit el cobrament de les rendes i dels danys que es puguin produir en l'habitatge arrendat, gràcies a una pòlissa d'assegurances del tipus caució i multirisc que fiança la Generalitat de Catalunya amb la col·laboració del Ministeri de Treball i Afers Socials. Sense haver de fer front a cap cost, aquesta assegurança garanteix als arrendadors el cobrament de la renda dels primers 11 mesos des de la formalització del contracte d'arrendament. Si el llogater no pot atendre les rendes mensuals, el propietari del pis pot endegar l'acció judicial de desnonament i la com-

panyia asseguradora li abonarà les mensualitats degudes.

Aquesta garantia de cobrament està reforçada pels requisits de contractació que exigeix el programa als llogaters, ja que només poden accedir-hi els joves que tenen un màxim de 35 anys i que justifiquin una relació laboral i uns ingressos mínims regulars o bé els que, al no disposar d'ingressos regulars, compten amb un avalador, com és el cas de molts estudiants que tenen el suport dels seus pares.

L'altre gran avantatge que l'assegurança multirisc ofereix als arrendadors és una garantia de cobrament de les indemnitzacions per danys en cas que es produeixin desperfectes a l'habitatge llogat, fins i tot en el mobiliari, quan es tracti de pisos de lloguer moblats.

Com a contrapartida, als arrendadors se'ls demana que els pisos que incloguin en la Borsa Jove d'Habitatge estiguin en condicions òptimes d'habitabilitat per ser destinats a ús residencial i que les rendes mensuals siguin assequibles per als joves arrendataris, és a dir, que se situïn una mica per sota dels preus de mercat.

Per obtenir més informació sobre el programa o per formalitzar la tramitació dels arrendaments dels pisos inclosos en la Borsa Jove d'Habitatge, cal adreçar-se a l'Estació Jove de Salt, passeig dels Països Catalans, s/n, o trucar al 972 40 50 07. L'horari d'atenció al públic és de 4 a 8 de la tarda. pjjsalt@ddgi.es www.habitatgejove.com

estació servei **CLAU, S.A.**

Gasolina Súper - Sense plom (95 i 98)
Gasoil "A" i "C" - Petroli per a estufes
Rentacotxes automàtic
Olis recanvis

Ctra. Nacional 141, km. 110 - Tel. 972 44 03 03 - 17162 BESCANÓ
Països Catalans, 57 - Tel. 972 24 05 64
Marquès de Camps, 79 - Tel. 972 24 27 50 - 17190 SALT

Abat Oliva, 10 - Tel. 972 23 06 79 / Major, 57 - Tel. 972 23 00 - 17190 SALT

En la col.laboració d'aquest mes, la SERS vol aportar el seu gra de sorra a les queixes que entitats i persones de Salt fan sobre l'estat de les Deveses, i ho farem de forma constructiva, parlant dels plàtans, els quals juntament amb els pollancrexos constitueixen el que genuïnament són les Deveses; és a dir, plantacions d'arbres de creixement ràpid.

Els plàtans, en llatí *Platanus x hybrida* o *Platanus x hispanica*, són arbres que poden arribar a ser molt alts i corpulents, poden atènyer més de 35 metres d'alçada, com és el cas dels de la Devesa de Girona. Si no han estat podats tenen una copa ampla, amb el brancatge obert. L'escorça és grisa-verdosa i es desprèn en plaques que deixen veure les capes més profundes, de color groguenc-blanquinós.

Les fulles són palmejades amb 3-7 lòbuls triangulars i amb el marge dentat. El peciol és llarg i a la base s'eixampla formant com un didal que cobreix els borrons (les gemmes que donaran lloc a futures branques o fulles).

Les flors masculines i femenines estan separades però en un mateix peu. Estan agrupades formant boles penjades de llargs filaments. Els fruits també estan agrupats en boles, són petits, tenen forma de clau i estan rodejats de pèls a la base, formant com un paraigua, per ajudar a dispersar-los.

Els plàtans que veiem a Salt són híbrids entre l'oriental (originari de l'Orient Mitjà i fins a l'Himalaia) i l'occidental (propí d'Amèrica del

Nord), malgrat que rarament podem trobar algun exemplar amb caràcters més purs de plàtan occidental als marges del riu (per exemple, a prop del Mirador de Rocacorba).

Des de finals del segle XVI els plàtans han estat plantats per aprofitaments de fusta i per produir ombra, atenent el creixement ràpid, la gran tolerància a la poda i la facilitat de rebrotar un cop tallats. Els agraden els ambients humits i, per això, troben a Salt un hàbitat molt adequat, malgrat que cada cop més són substituïts per pollancrexos híbrids de creixement molt més ràpid i no tan susceptibles d'agafar malures degudes a fongs o a insectes (recordem el poll de les Deveses).

Hi ha un darrer aspecte dels plàtans que també convé recordar, és la utilitat que tenen en jocs infan-

tils. Ja sigui utilitzant les boles de fruits com a projectils o trencant les plaques d'escorça a l'esquena dels desprevinguts o aprofitant els pèls que envolten els fruits per fabricar una pols "pica-pica" de contrastada eficàcia.

Ara que som a la tardor i les fulles caduques dels plàtans encatifen les Deveses, és un bon moment per anar-hi a passejar i constatar que amb l'esforç de tots (l'Ajuntament, però també els saltencs) podem tenir un parc de bellesa extraordinària.

**XAVIER SUNYER I BOVER
SERS**

**PROCEDÈNCIA DE LES IL·LUSTRACIONS:
CASTROVIEJO, S. ET ALII "FLORA
IBÉRICA" VOL.II. ED. REAL JARDÍN
BOTÁNICO C.S.I.C. MADRID 1990.**

Carta oberta a l'Ajuntament de Salt sobre les Deveses

Quan hom fa un cop d'ull al que han estat les Deveses de Salt i al que són actualment, es pot pensar ben bé que la història és tossuda i s'entesta a tornar a passar per períodes ja viscuts.

Fa uns quaranta anys les aigües del Ter baixaven netes i això va permetre als saltencs i saltenques disfrutar d'aquest entorn portant-hi a terme diverses activitats recreatives: el bany, la pesca, els àpats vora el riu, etc. Aquesta mateixa dinàmica va fer que aquest entorn comencés a patir de finals dels 60 els primers símptomes de degradació.

Els anys 60 i 70 no van ajudar a millorar les coses. Diversos fets van contribuir a augmentar-ne el grau de degradació: la creació d'un abocador al sector que actualment s'anomena "Pla dels Socs", l'augment de la contaminació de l'aigua del riu Ter, la construcció de l'autopista, la desviació de la riera Maçana, l'embassament de Susqueda, etc.

El resultat de tot això va ser que les Deveses de Salt, més que ser un espai natural i d'esbarjo, van esdevenir la viva imatge d'un suburbi d'una gran àrea metropolitana. L'augment de l'oferta per realitzar activitats lúdiques i recreatives fora del terme de Salt (sobretot les relacionades amb el turisme de "sol i platja") i la popularització del cotxe privat tampoc va ajudar gaire a la seva millora.

No va ser fins a principis dels 80 que el seu estat va començar a millorar. No només gràcies a accions municipals, sinó també per un augment de la consciència de la població sobre l'estat de degradació en què es trobaven. Les accions a nivell municipal van tenir lloc en dues fases. En

primer lloc es van eliminar molts abocadors de runes i deixalles i es va iniciar l'atermenament d'alguns espais de domini públic. La segona fase de recuperació es va iniciar amb la consecució de la independència de Salt, el 1983. Es van començar a posar mesures per evitar l'especulació urbanística que amenaçava de feia temps la zona i des de l'Ajuntament ja hi havia la intenció d'emprendre mesures per tal de garantir la seva protecció. Es va crear, per exemple, la Patrulla Ecològica que recorria diàriament la zona i rebia les denúncies de tot el que afectava les Deveses.

A mitjan dels 80 va aparèixer un important grup de pressió: "Els amics de les Deveses". Es tractava d'un grup format per gent del poble que de manera desinteressada lluitava per la recuperació d'aquest espai natural. La relació, en els primers anys de funcionament, entre aquest col·lectiu i el consistori va ser bastant fructífera. Però amb el temps les relacions es van anar refredant.

L'any 1996 un grup de saltencs vam decidir crear "Marfull, entitat per a la defensa de la natura". Aquesta associació va néixer amb una clara vocació de treballar per a la protecció de la natura i la defensa del medi ambient a l'àmbit de Salt, així com potenciar i defensar les Deveses com a espai natural i d'esbarjo per als saltencs, entre d'altres objectius.

Aquesta entitat ha estat la impulsora i coordinadora de tot un seguit de sessions de treball que van tenir lloc el curs 97-98 amb un tema central: "El present i el futur de les Deveses". El grup estava format per unes trenta persones. Algunes col·laboraven a títol personal i d'altres vinculades a diferents entitats del poble. Fruit de les sessions de treball van sorgir dos importants documents:

- "El Manifest verd de les Deveses".
- "50 propostes per a unes Deveses vives".

Les propostes d'aquests documents havien d'anar més enllà del debat i convertir-se en accions concretes. Unes accions amb un seguiment i unes inversions que n'havien de fer el que tots volem, que les Deveses es mantinguin com el pulmó verd que Salt té i necessita.

L'estat actual, a l'any 2001, no fa sinó palesar que ens tornem a

trobar en una etapa de decadència. L'Ajuntament, que sempre parla de les Deveses i la seva conservació, lamentablement les té ben abandonades. Marfull, després del treball esforçat que hem fet durant aquests anys i perplexos davant la situació present, preguntem a l'Ajuntament:

1- Per què els camins estan en tan mal estat i no s'arreglen?

2- Per què havent-hi Deixalleria l'Ajuntament aboca grans quantitats de residus de poda prop del carril bici i el Safareig de les dones?

3- Quines mesures ha pres l'Ajuntament per tal que els nostres hortolans no siguin apedregats, insultats i maltractats per brètols?

4- Quin control hi ha sobre la circulació de vehicles a les Deveses?

5- Per què es deixen caure i no es recuperen les parets de camins i indrets singulars com, per exemple, les del Safareig de les Dones?

6- Què s'ha fet per evitar el barraquisme?

7- Per què el viver municipal té l'aspecte d'abandonament i deixadesa?

8- Com és que hi ha tants abocadors incontrolats?

9- I de l'estat del Centre Naturalista què?

10- Quines inversions té previstes l'Ajuntament per a l'any 2002? Aquesta és una mostra d'algunes mancances. La llista podria ser molt més llarga.

A Marfull estem cansats, des de fa mesos, d'enviar cartes, instàncies, dossiers, queixes i denúncies a l'Ajuntament, a través de l'Alcalde i el regidor de Medi Ambient. Encara és l'hora que la majoria d'aquestes se'ns contestin.

Atentament,

MARFULL

A Francesc Montalban, **portaveu del Grup Municipal d'EUiA**

El plenari del Fòrum per la Convivència i la Integració celebrat a la sala de Plens de l'Ajuntament el dia 8 d'octubre de 2001 va ser un DESASTRE, així, amb majúscules. A partir de la teva intervenció, el debat va anar per camins que mai no havia d'haver recorregut i per qüestions que sí que mereixen un debat profund per a situar-nos en el medi, però aquell no era el moment: l'ús de la llengua catalana a Salt. No sé si la teva intenció va ser disculpar-te perquè usaves el castellà o ocupar un protagonisme que no calia. Podies parlar en castellà com has fet sempre que has volgut, com ha fet tothom, amb tota llibertat; començar dient: "Yo hablaré en castellano para que todos me entiendan", podia donar a entendre que els que parlaven català no volien que algú els entengués. Jo, com a component de la comissió de cultura del Fòrum, m'he sentit decebut de com va anar aquest plenari. Allà, les comissions hi anàvem a sentir quin enfocament es projectava des de l'Ajuntament a unes propostes que s'havien presentat a l'equip de govern dels resultats decebedors obtinguts en les reunions de treball amb els immigrants. Que el teu partit havia demanat una regidoria d'immigració, no era el motiu de la reunió. El Fòrum no pot ser un espai de protagonismes polítics o si no ja podem plegar. El Fòrum per la Convivència s'ha de basar en la participació voluntària a les comissions de treball de les persones interessades, immigrades o no, en buscar la manera de millorar la relació entre totes les persones que vivim a Salt, i insinuar, i també pressionar, perquè es renunciés a la nostra llengua com algun català va intentar, no beneficia en res una bona entesa i menys per als nous immigrants.

Aquesta gent són aquí i per tant, com a persones, han de tenir els mateixos drets i deures que qualsevol altre veí. Una altra cosa és perquè hi són i quins interessos hi ha al darrera; no d'ells, que són els primers en patir-ne les conseqüències, sinó dels que en treuen profit de la seva precària situació. Segur que no molesten gaire a la classe alta perquè aquests immigrants no aniran a viure al seu entorn, ni portaran els fills a les seves escoles, ni ocuparan professions liberals, i en canvi disposen de mà d'obra a preu de saldo; en tot cas, els més perjudicats seran els treballadors que amb l'abundància de personal veuen els seus sous rebaixats i el treball precari. Aquí està el mal, que les baralles són per un tros de pa, a repartir entre molts, i no per un benestar per a tothom que controlen els de sempre.

Amic Montalban: aviat semblaria que els hi parlem castellà perquè no interessa que s'integrin; aquesta situació, segur, afavoreix els que en treuen profit de la desunió de la classe treballadora. Intentar desmuntar la identitat d'un poble només crearà més enfrontaments entre els mateixos residents i els més perjudicats: els immigrants.

RAMON TORRAMADÉ

Futbol, futbol i futbol

Gent de Déu, ha començat la lliga... La lliga ara aparellada amb la lligacama, i la cama amb els nois que fan córrer la pilota amunt i avall del camp, fent cabrioles o màgia amb els peus, cap i pulmons bategant. Com s'ha arribat a jugar amb la duresa amb què alguns jugadors intenten parer l'enemic, sense aturar-se a pensar el que li pot passar al company, a un altre i un altre? La meua modesta opinió és que alguns entrenadors es juguen el seu criteri com a professionals amb els milionaris fitxatges d'arreu del món, i rep qui rep. Quants diners costa reparar cames, peus, braços... i algun nas trencat o cella oberta? El cas és jugar bé al futbol, que no vol dir ser un destraler. Això és cosa de llenyataires; en el bosc és necessària la destrala, però no en un camp de futbol. El Barça té fama nacional i internacional perquè aquests xicots (jugadors) saben el que tenen en els peus: una pilota, no un tallant! Amb aquesta eina tothom pren mal quan van mal dades, és clar.

Si un àrbitre ha de treure targetes, endavant! I potser que el quiròfan no estigui tan saturat de joves futbolistes, que, per favor, jugar al futbol no és cap guerra, sinó simplement una diversió de cap de setmana. I no em direu que el Barça té categoria amb majúscules.

A reveure! Apreneu-vos bé la lliçó.

ANNA BONAL

El Pla General de Salt

Una vegada més hem de parlar del PGOU, però com que l'espai ens obliga a ser breus no parlaré, aquí, del que podria suposar de preparació del terreny en vista a futures especulacions i massificació de la zona, de certa actuació d'aquest Pla.

No parlaré del que entenc quan l'any 1998 van exposar públicament els "Criteris, objectius i solucions del Planejament...". Jo vaig presentar una al·legació. I, el que llavors no es va contemplar, ara sí. Va ser un tempteig, allò?, volien saber l'opinió d'alguns?, o què?, i per què? Jo no ho sé. L'any 1998 hi havia l'anterior legislatura.

És que no en tenen prou d'una plaça de 3/4 d'ha. davant de l'Ajuntament?; ja ho voldria tenir l'Ajuntament de Girona. Tampoc parlaré del que sento com a persona davant d'aquesta desgràcia. Però jo, vull saber:

1r.- Quan costa (en milions) a la caixa municipal la redacció d'aquest Pla?

2n.- Currículum del redactor d'aquest Pla, en aquest cas del Sr. Albesa, afiliació política, etc.

3r.- Qui va encarregar el projecte a aquest senyor i per què?

4t.- Fins a on pensa arribar el Sr. Albesa?

També faig servir aquesta carta per anunciar que un dia donaré, públicament, les gràcies a totes les persones que m'han ajudat, malgrat que no podré citar-les amb nom i cognom, perquè la llista és impressionant, veritablement centenars..., donant-me tot tipus d'informació, apunts, retalls de premsa, croquis, plànols, consells, dibuixos, etc., la llista és impressionant. A les entitats, molt concretes, que he necessitat, consells, grups, etc. Gràcies a tots.

AGAPIT ALONSO I PONT

OPEL

Gudayol Auto-Taller, S.A.

Exposició i Venda: c/ Major, 156
Telèfon: 972 24 20 43 - 630912481
E-mail: gudayol@grn.es
Horari: de dilluns a dissabte de 10 a 1 i de 5 a 8

Servei Oficial: c/ Mercè Rodoreda, 13
Telèfons 972 24 37 49
Grua 24 hores 907 20 62 30
Horari: de dilluns a divendres de 9 a 1 i de 3 a 8
Dissabte al matí obert de 10 a 1

GRAN PROMOCIÓ
Grans Ofertes en venda de Cotxes i Serveis
Vine a la nostra exposició i veuràs els
avantatges de comprar un Opel a Salt

70+
Aniversari
1928-1998

També ens podeu trobar a Internet: <http://www.grn.es/gudayol>

Can Pixera. Foto: R.T.

Carrer Major

En la reforma del carrer Major, entre la primera pedra i l'última, posada a correuita per aprofitar la visita del responsable de vials de la Generalitat durant la Festa Major, varen passar quatre anys; i algunes pedres, que devien romancejar, per fi també s'han posat. No ha estat l'obra de la seu, però encara queden algunes agulles per posar. Ara sí que s'hi pot passejar perquè les voreres són prou amples, això sí, si no et topes amb algun vehicle que encara no ha entés o no sap que en aquell espai hi tenen preferència els vianants; ja no tens necessitat de pujar i baixar de la vorera cada vegada que et trobes amb una mare amb el cotxet de la criatura o amb alguns vianants que tot fent petar la xerrada, sense adonar-se'n, obstruïen el pas. Benvingut l'eixamplament de les voreres, segur que no tothom hi està d'acord, però dóna millors perspectives al carrer.

Sí, queden algunes agulles per posar. Aquelles que volen dificultar que els cotxen ocupin les voreres. Ara penso en l'observació d'una veïna de la plaça del Pi que deia que amb la remodelació de la plaça es feien notar tant els obstacles als cotxes que, en comptes de la plaça del Pi, s'hauria de dir la plaça dels Pals. En l'últim tram del carrer, que s'ha acabat amb doble direcció i per tant no hi ha aparcaments, la vorera en surt perjudicada, plena de taques d'oli de motors no massa afinats de vehicles de visitants o veïns que per gust o necessitat hi aparquen. No entenem, i potser és difícil d'entendre, que si tot al llarg del carrer Major es va deixar espai per aparcaments, en aquest últim tram s'hagin suprimit. Els responsables diuen que és per la necessitat de la doble

via; torna a ser difícil d'entendre la necessitat que hi havia; del Marquès de Camps a l'Esteve Vila sí que era necessària la doble via per la connexió amb el barri Vell. A partir d'aquí, una sola direcció i aparcament hauria estat el més correcte.

I com dèiem, les taques d'oli en un carrer refet de nou i enllosat de cap a cap es fan veure tant que els ulls se te n'hi van, i no diguem d'algunes pedres que han fugit de lloc o estan trencades. Si fa poc s'hi va fer una reparació i ja se'n necessita una altra, què passa? Que les varen enganxar amb saliva endejuna? Bé, esperem que aquest carrer no sigui una guardiola foradada, perquè entre les pedres en moviment i els arbres que massa sovint es moren, algú tindrà la feina assegurada. Les taques d'oli que deia no solament es fan notar a l'últim tram, també en altres espais del carrer Major, on els vehicles de repartiment, per no haver de travessar la via amb els paquets, aparquen en entrades de garatges. Total, que presumim d'un vestit nou ple de taques.

Posats que hi som, què us semblaria si es recomanés al propietari de Can Pixera que adacentés la façana de la casa? La gent de Salt, com ja estem avesats a veure-la, ni en fem cas; amb tot, és una mala imatge per al foraster, ja que és el primer bon dia que rep quan entra a Salt pel costat de Bescanó. Ja se sap que a casa dels altres es noten més els defectes i no és just que per la poca cura d'algú, en surti emmascarat un poble.

CAMINA MIRA I OBSERVA

Comerc
TURRÓ, S.A.

VENDA I LLOGUER DE MAQUINÀRIA I UTILITATGE PER A LA CONSTRUCCIO

Passeig dels Països Catalans, 56 - Tel. 972 23 37 31 - Fax 972 24 11 81 - 17190 SALT

Davant les darreres informacions aparegudes a la premsa sobre el funcionament i l'ús de la llengua en el Fòrum per a la Integració i la Convivència de Salt, les persones que conformen les Comissions de Treball d'aquest Fòrum ens hem reunit el dia 17 d'octubre de 2001, i hem pres els següents acords:

- **Trametre a l'Ajuntament les conclusions i acords d'aquesta reunió.**
- **Redactar el següent document per fer-lo arribar a la premsa, amb el prec que sigui difós amb la mateixa importància i intensitat que les informacions a què es fa referència:**

1r.- Recordar que Salt és i ha estat sempre un model de convivència i tolerància.

2n.- Insistir que la llengua no ha estat mai un obstacle perquè el Fòrum de Salt no funcioni, tal com els diaris han volgut fer veure.

3r.- Remarcar que la prioritat del Fòrum és i serà treballar per la convivència pacífica i enriquidora entre tots els ciutadans de Salt.

4t.- Manifestar el nostre malestar perquè els objectius i fonaments del Fòrum no han transcendit a cap d'aquestes informacions aparegudes als mitjans de comunicació, centrant la polèmica en un aspecte puntual com és la llengua i buscant un enfrontament inexistent dins el Fòrum.

5è.- Informar que el Fòrum ha estat

Sobre la problemàtica de la llengua al Fòrum de Salt

EScola d'adults de Salt. Foto: C.C.

funcionant durant 21 mesos i que en les diferents i múltiples reunions tant de les Comissions de Treball com de l'Assemblea mai s'ha produït cap problema per raó de la llengua utilitzada, respectant en tot moment les formes d'expressió de tothom.

6è.- Valorar molt positivament el fet que els saltencs de procedència extracomunitària assistents al Fòrum han demostrat en tot moment una sensibilitat i respecte per la llengua catalana i un interès pel coneixement de la realitat i la cultura del país.

7è.- Lamentar que la intervenció del Molt Honorable Senyor Jordi Pujol, president de la Generalitat de Catalunya, en un programa radiofònic en horari de màxima audiència, sigui per avivar una polèmica inexistente, enlloc de servir perquè les administracions es facin ressò de les problemàtiques reals de poblacions com Salt i dotin dels recursos suficients per aconseguir eradicar els conflictes.

A la vista dels temes tractats, ens

seguim reafirmant en la nostra voluntat de treballar per fer del Fòrum una autèntica eina de convivència, al marge del lideratge de l'Ajuntament davant la seva manifesta incapacitat per donar resposta a les propostes i voluntats de les Comissions.

En les comissions de Treball del Fòrum hi ha incloses les associacions Jamaa Àfrica, Magrebins sense Fronteres i Huellas de Colombia.

Z

IV Fira del Cistell 2001

Enguany la fira del cistell ha presentat algunes novetats que han satisfet l'organització. D'una banda, en una de les carpes s'instal·lava per primera vegada un obrador actiu de cistelleria, on diferents artesans realitzaven exhibicions pel gaudi dels visitants. En aquest obrador es podien contemplar les eines que utilitzen els cistellers per realitzar els seus objectes i al mateix temps la utilització que els cistellers porten a terme d'aquestes eines quan les apliquen en el procés de producció dels objectes de cistelleria.

D'altra banda, enguany s'inaugurava dintre les carpes del recinte firal el servei de bar amb la intenció d'oferir als visitants i als participants un nou servei que sempre és necessari

quan es produeixen esdeveniments d'aquestes característiques.

A nivell de participants, la IV Fira del Cistell també presentava novetats interessants que cal destacar. Per primera vegada vàrem comptar amb la presència de Vicent Mari, cisteller de Cubells (Eivissa). Aquest jove artesà es dedica a recuperar objectes pertanyents a la cistelleria tradicional eivissenca, reproduint-los amb una extraordinària fidelitat i qualitat, atès que utilitza els materials i les tècniques dels antics cistellers eivissencs. D'altra banda i també per primera vegada, la fira va comptar amb la presència de Francesc Pi, miniaturista de vaixells de Begur. Cal dir que el seu estand

va ser un dels més concorreguts i admirats del recinte firal.

Per acabar, només ens agradaria subratllar dues coses. Per un costat, destacar que el nombre de visitants continua augmentant any rera any i aquesta circumstància ens esperona a continuar organitzant un any més la fira del cistell, intentant millorar aquells aspectes que ens puguin ajudar a fer-la més rellevant i interessant per a tots. Finalment, volem agrair la col·laboració que en els diferents actes lúdics celebrats a l'entorn de la fira han desenvolupat el Centre Naturalista de la CERS, de l'Associació Kimbedeball i de l'Associació d'Amics dels Gegants, sense el seu ajut i la seva participació la fira hauria estat molt menys lluïda.

ANDREU BOVER

Foto: F.64

Consell de la Gent Gran de Salt

El passat divendres dia 19 d'octubre va quedar constituït el Consell de la Gent Gran de Salt. Ànims i bona feina.

Diari de Girona: Torramadé qualifica de "grups radicals" alguns ecologistes

OOOOH! Les Deveses

Activitats del Club Petanca Salt

Tripleta guanyadora del Trofeu Manufactures Antoni Gassol, S.A. Foto: J.B.

El passat dia 16 de setembre es va fer un campionat de cloenda de les Nits del Club, que va comptar amb 41 participants i que va incloure un dinar per a tots els assistents. Les tripletes mixtes que van obtenir la millor classificació van ser les següents:

- **GRUP A:** 1- Manel Ros, Rafael Bodoque i Antonia Espinosa; 2- Lluís Roca, Oscar Lara i Antonia Curt.
- **GRUP B:** 1- Joan Roldan, Juanita Ribas i Maria González; 2- Carmen Muñoz, Pere Fornells i Juan Sánchez.

Després de l'entrega de premis, la Junta del club va lliurar medalles de record als jugadors més joves que ens van acompanyar les nits d'estiu: Oscar Lara, Xevi Mir, Xevi Soler, Jordi Pujol, Rafael Bodoque, Daniel Cufí, Josep Ma. Peñín i Maria Terribas.

El 7 d'octubre d'enguany es va celebrar un campionat de dupletes mixtes a Avinyonet de Puigventós, on els jugadors del Club Petanca Salt van tenir una actuació destacada. Així, Martí Salip i Yolanda Jorquera van proclamar-se guanyadors, mentre que Gregori Antón i Montse Cabrellez i Josep Jorquera i Carmen Muñoz van classificar-se en segon i tercer lloc del torneig de consolació.

D'altra banda, cal assenyalar que el passat octubre va començar la melée per sorteig amb puntuació individual i premis al final de cada mes, que es disputa els dissabtes a partir de les 4 de la tarda, i que és previst que aquest novembre s'iniciï la melée dels diumenges al matí, que es jugarà durant tot l'hivern.

Campionat Social

El Campionat Social de Petanca, modalitat puntuació individual, es va disputar entre el 17 i el 21 de setembre a les pistes del pati del Casal de Jubilats de Salt. Va comptar amb la participació de 40 jugadors, tots ells socis del Casal, i les partides van poder-se jugar totes les tardes, excepte la del dilluns, en què la pluja va obligar a suspendre la jornada.

Els cinc primers classificats van ser: 1- Narcís Agustí, 2- Joan Roldán, 3- Sebastià Ribas, 4- Enriqueta Pagès i 5- Pere Palou. L'acte de lliurament de premis es va desenvolupar a la mitja part del ball del dissabte 22 de setembre i va anar a càrrec del president del Casal, Joan Boada.

Concurs provincial per a jubilats

El diumenge 23 de setembre, a partir de 2/4 de 9 del matí, es va disputar a les pistes de petanca del Casal el Trofeu Manufactures Antonio Gassol, S.A., subvencionat per aquesta prestigiosa firma any rera any. Va comptar amb la participació de 8 tripletes de jubilats de les comarques gironines.

Les quatre tripletes millor classificades van ser: 1- Isabel Rodríguez, Josep Jorquera i Josep Ros; 2- Antoni Sorribas, Pere Palou i Angel Diviu; 3- Florentina Molas, Katy Pàmies i Antoni Font; 4- Joan Roldán, Quim Brugués i Josep Serra. L'acte de lliurament de premis es va dur a terme durant la mitja part de les sardanes i va anar a càrrec del director general de la Gassol, Josep Fita, i el president i el secretari del Casal, Joan Boada i Ferran Márquez, respectivament.

Abans i ara de l'hoquei patins a Salt

Aquesta temporada l'Hoquei Club Salt disposa d'equips en totes les categories de pre-benjamí fins a sènior.

Fa més de quaranta anys que a Salt va començar a practicar-se l'esport de l'hoquei patins, i va ésser de mans de la iniciativa privada de la fàbrica Coma-Cros. Al començament de la dècada dels seixanta, l'hoquei patins ja estava fortament arrelat a la nostra vila. L'equip de la "Unió Deportiva Coma-Cros" ja era a la primera divisió nacional.

Jugadores de l'equip femení del club que disputa la màxima categorial nacional.

Els dies 2, 3, i 4 de juny de l'any 1961 es van celebrar a la pista de la Coma-Cros els XVIII Campionats Nacionals de la 1a Divisió i el Campionat Juvenil de Catalunya B. Aquell any el Coma-Cros no va arribar a les finals; els quatre equips que s'hi van classificar van ser el Real Deportivo Español, el Club Patí Voltregà, l'Igualada i el Femsa C.D. de Madrid. On sí va participar el Coma-Cros va ser en el campionat de Catalunya B de categoria juvenil, juntament amb la U.D.Claret de Barcelona, el C.D. de Sabadell i els Maristes de Girona. Els de Salt van quedar sots-campions i la U.D.Claret va guanyar el

campionat, mentre Sabadell i Maristes ocupaven el tercer i quart lloc, respectivament.

Dos anys més tard d'aquells campionats celebrats a Salt, és a dir, el 1963, el Coma-Cros va arribar a les finals que van celebrar-se a Cerdanyola del 23 al 26 de maig. També varen arribar-hi el C.P.Voltregà, el C.P.Barcelona, el C.D. Femsa de Madrid i el C.P.Cibeles d'Oviedo. La classificació final va ser: 1r C.P. Barcelona, 2n C.P.Voltregà, 3r U.D.Coma-Cros, 4t C.D.Femsà i 5è C.P.Cibeles. L'equip de la Coma-Cros que va aconseguir aquest tercer lloc de la 1a Divisió Nacional estava format

per: Junqué, Cassú, Ferrer, Garriga, Escuder, Puig I, Muñoz i Bitlloch, com a jugadors. Com a mecànic hi anava en Josep Canals i el preparador era Josep Vallmajor.

Al voltant de l'any 1975, l'augment de l'afició per d'altres esports, la davallada progressiva dels èxits del Coma-Cros, els costos econòmics cada vegada més elevats, la força que feien els equips de la capital, com el GEIEG i el Girona per aconseguir jugadors, tot un seguit d'esdeveniments van acabar l'hoquei patins a Salt. Això va ser l'any 1975.

Fins que 11 anys després, el 1986, una colla d'aficionats a l'hoquei patins varen començar altra vegada des de baix, fomentant aquest esport entre la mainada, intentant formar equips de base i escola, amb molts alts i baixos, s'han passat situacions difícils i tot un seguit d'esdeveniments que han fet que tornar l'hoquei a Salt fos una tasca feixuga.

El 1992, any Olímpic, després de força negociacions amb l'Ajuntament, vam aconseguir cobrir la pista, l'actual pista esportiva de Salt.

L'any 1994 l'Hoquei Club Salt va sortir de l'Agrupació Esportiva i va constituir-se com a club. Des d'aleshores som una entitat autònoma amb estatuts propis.

Donant prioritat a l'hoquei amb equips de base i a l'escola d'hoquei patins, la temporada 1998-1999 l'equip de la categoria prebenjamí va assolir el Campionat Provincial i va guanyar el Torneig Anxaneta de Vilafranca del Penedès.

A la darrera temporada, 2000-2001, l'Hoquei Club Salt es va proclamar campió territorial gironí en categoria benjamí, equip que també va assolir el tercer lloc del Campionat de Catalunya disputat a Juneda (Lleida) els dies 9 i 10 de juny d'enguany.

En la temporada actual, l'H.C.Salt ja disposa d'equips en totes les categories de prebenjamí fins a sènior, amb l'equip femení lluitant a la màxima categoria nacional.

HOQUEI CLUB SALT

Menges de tardor

Novembre, temps de bolets, panellets i castanyes.

Bolets a la llauana

Ingredients

800 g de bolets, 2 dl d'oli, 3 grans d'all, 15 g de pa blanc ratllat (sense torrar), sal i pebre.

Elaboració

Es netegen els bolets, s'escorren i es posen en una plata al forn durant uns minuts per tal que deixin anar l'aigua. Els bolets es treuen un moment per poder untar la plata buida amb un xic d'oli i s'hi tornen a col·locar.

Es pica l'all, el julivert i la molleda de pa blanc, sense torrar, tot junt, i s'aboca al damunt dels bolets de forma que quedin coberts. Es ruixa tot plegat amb un ratget d'oli cru i es posa la plata al forn fins que quedi tot daurat.

Panellets

Ingredients

500 g d'ametlla mòlta, 400 g de sucre, 250 g de patata, 1 llimona, mantega o margarina, farina i 1 ou.

Elaboració

Es bullen les patates amb pela, es posen a eixugar al forn, es pelen i s'aixafen.

Es ratlla la pell de la llimona i es barreja amb la patata, el sucre i l'ametlla mòlta. Amb aquesta barreja ja podem fer les diverses classes de panellets.

De pinyons

Es fan boletes de pasta, es passen per clara d'ou batuda, s'hi enganxen els pinyons, es pinten amb rovell d'ou, s'empolsa la base amb farina perquè no s'enganxin i es posen en una plata d'anar al forn que prèviament haurem greixat amb mantega o margarina. El forn ha de ser fort, 200 graus, uns 8 o 10 minuts, i si calgués gratinar-los, un moment.

D'ametlla

Els d'ametlla es fan igual però donant-los una forma diferent i arrebossats amb trossets d'ametlla.

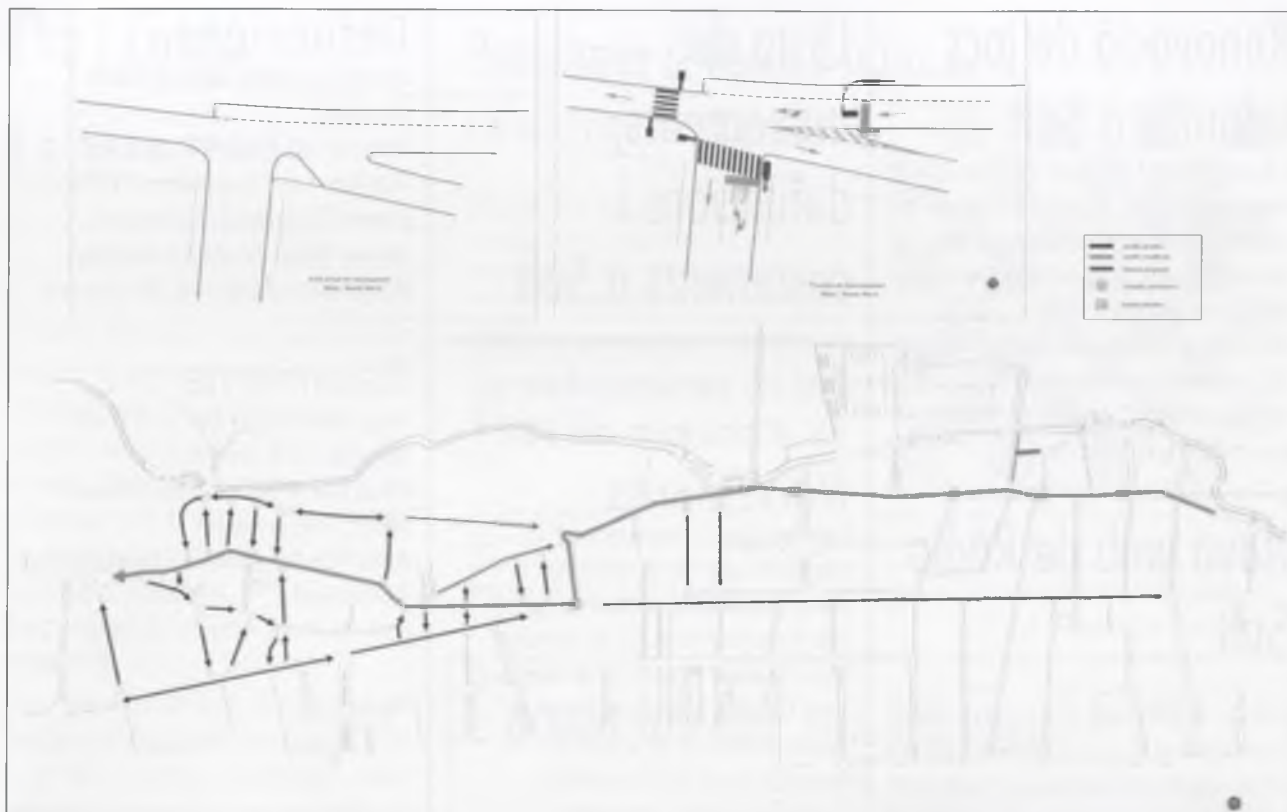
De coco

Si se'n volen fer de coco, cal barrejar la mateixa quantitat de pasta que de coco i empolsar-los de coco ratllat. La base s'empolsa sempre de farina.

Bon profit!

MARIA CARME BOVER I CALVO

Informació municipal

Canvis de trànsit per millorar l'accés al barri bell de Salt

Aquest mes de novembre es posen en marxa una sèrie de canvis de trànsit per facilitar l'accés al barri vell de Salt i evitar que s'utilitzin -com fins ara- carrers no preparats per absorbir el trànsit en aquesta zona.

Concretament, s'inverteix el sentit actual del carrer Llarg, entre Ausias March i passeig Verdaguer i del carrer Sant Dionís, entre carrer Llarg i Ausias March. El carrer del Rec -entre carrer Tramuntana i St. Dionís- queda amb un sol sentit de circulació en direcció a Girona.

Per facilitar la circulació, es modifica la vorera a la confluència dels carrers Ausias March i Major i s'hi col·loca un semàfor. Un segon semàfor podria instal·lar-se l'any que ve a l'encreuament entre els carrers Enric Granados i Sant Dionís.

A més, es posaran bandes sonores a Sant Antoni amb Indústria, Sant Antoni amb Garbí, i Sant Dionís amb Juan de la Cierva, per ralentir la velocitat dels vehicles.

Ajuts destinats a projectes de solidaritat i cooperació

L'Ajuntament de Salt atorgarà aquest any ajudes per a projectes de solidaritat i cooperació per valor d'1.115.340 pessetes.

Les entitats interessades van haver de presentar la corresponent instància abans del 22 d'octubre, un cop havien recollit una còpia de les bases al Departament de Qualitat de Vida o al Servei d'Atenció al Ciutadà de l'Ajuntament de Salt.

Increment dels controls a ciclomotors i motocicletes

Durant el passat mes de setembre la Policia Local de Salt va fer un total de 299 controls a ciclomotors i motocicletes, dels quals 134 (45%) van ser denunciats.

Del total de denúncies, un 42% va ser per anar sense casc, un 21% per no respectar la senyalització o els semàfors, un 15% per no disposar de la llicència per conduir ciclomotors i un 18% per circular sense l'assegurança obligatòria.

La resta de denúncies van ser per sorolls (3%) i per no tenir matriculat el vehicle (6%). En aquests casos, els 12 vehicles aturats es van immobilitzar al dipòsit municipal.

Renovació de jocs infantils a Salt

L'Ajuntament de Salt va canviar el mes passat els jocs infantils de les places Catalunya i Llibertat per tal d'adaptar-los a la normativa europea de seguretat.

Aquests treballs van costar més de 2'5 milions de pessetes i suposen la renovació total dels jocs infantils en aquestes dues places.

Nova web de Ràdio Salt

Des de mitjans del mes passat, Ràdio Salt disposa d'una nova web, on les persones interessades poden obtenir informació sobre aquesta emissora municipal.

La nova web és:

<http://www.comemissores.com/rsalt/>

Llista de naixements, defuncions i casaments a Salt

Del 15 de setembre al 15 d'octubre de 2001

Naixements

Fatukine Sowe (15 de setembre)
Khadiatou Sowe (15 de setembre)
Arnau Casadevall Orri (19 de setembre)
Alba Rodríguez Fortet (25 de setembre)
Maria Sevillano Moreda (27 de setembre)
Tania Caliwara Tario (26 de setembre)
Fátima Ouchen (28 de setembre)
Ebrahima Diakite (20 de setembre)
Vanessa Rio López (3 d'octubre)
Ian Díaz Martínez (6 d'octubre)
Ouidade Zerouali (1 d'octubre)
Julia Gimeno Lucena (7 d'octubre)
Estefania Guerrero Fernández (6 d'octubre)
Ismael Rodríguez Boughassol (13 d'octubre)
Sarah Chegwe Llinàs (11 d'octubre)
Jordi Fernández Castillo (15 d'octubre)
Naoul Akboua (9 d'octubre)

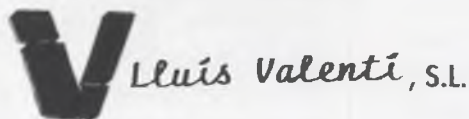
Defuncions

Matilde Costabella Cardoner (23 de setembre)
Dalmacio Roses Bosch (4 d'octubre)
José Coromines Puigdemont (13 d'octubre)
Eugènia Plana Feliu (15 d'octubre)
Manuel Molina Jurado (15 d'octubre)
Maria-Loreto Melián Solé (16 d'octubre)

Casaments

Jesús Elvira Matas i Margarita Castro Barragán (22 de setembre)
David Jimeno Jimeno i Oiga Estebanell López (22 de setembre)
Jesús Flete Romero i Sílvia Ferrer Espinosa (6 d'octubre)

SERRALLERIA

Ferro i Alumini

C/ Lluí Moreno, 11 - Tel. 972 23 75 00 - 17190 SALT

Sport Garage, s.a.

Reparacions - Greixatges - Neteja

SERVEI OFICIAL

VOLVO

Camions i Autobusos

Ps. Marquès de Camps, 5 - Tel. 972 23 33 11 - 17190 SALT

C/ Vilablareix, 1 (cant. C/ Montfullà) - Tel. 972 23 38 61 - 17190 SALT

FRADERA PINTORS

Passeig Josep Ma Folch i Torres, 21 - 17190 SALT
Tel. i Fax 972 23 96 66 - Mòbil: 629 73 83 18

API
núm. 218

Agència de la propietat immobiliària
Administració de finques
Gestoria administrativa

Av. Jaume I, 44 baixos - Tels. 972 20 88 54 / 972 20 13 35 - Fax 972 21 46 08 - 17001 GIRONA
Passeig Països Catalans, 147 - Tel. 972 24 44 92 - 17190 SALT

Poti - poti

Clar i Català

La erra muda

Hi ha un problema ortogràfic fàcil de resoldre: el de la erra muda a final de mot. La erra muda és aquella erra que s'escriu però que en tot el domini lingüístic, llevat de València, no es pronuncia.

Ocorre sovint que a l'hora d'escriure dubtem si un mot ha d'acabar en r muda o en vocal accentuada: *fuster* o *fusté?*, *pensar* o *pensà?*

Les regles per saber-ho són ben senzilles:

(a).- Els infinitius de la primera i la tercera conjugació sempre porten r final: *cantar*, *estimar*, *tenir*, *sentir*. Els infinitius de segona que no acaben en -RE també s'escriuen amb R muda: *saber*, *córrer*. Però: *vendre*, *comprendre*, sense R final perquè acaben en -RE.

Compte amb els pretèrits simple o perifràstic. El simple va sense r final: *ella cantà*, *ella rigué*, *ella serví*. En canvi el perifràstic, que es forma amb l'auxiliar ANAR + l'infinitiu, durà la majoria de vegades r muda final, seguint la norma dels infinitius exposada més amunt: *Ella va cantar*, *ella va riure*, *ella va servir*.

El mes vinent, si Déu vol, seguirem amb la r muda.

SALVADOR SUNYER

Problema d'escacs núm.6 (Valoració 10 punts)

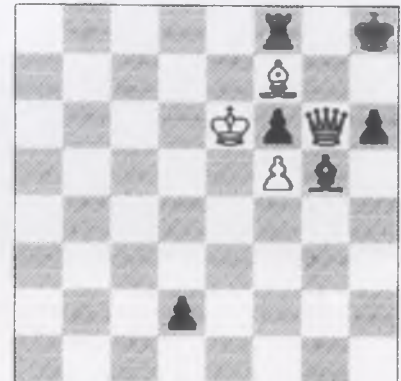
Posició de les peces:

Blanques: Af7, Dg6, Re6, pf5.

Negres: Rh8, Tf8, pf6, ph6, Ag5, pd2.

Juguen les blanques i fan mat en cinc jugades.

1/ Blanques (.....), Negres (.....); 2/ B (.....), N (.....); 3/ B (.....), N (.....), 4/ B (.....), N (.....); 5/ B (.....) mat.

Solució al problema núm. 5: com passa moltes vegades, el sacrifici de la dama ens porta a un mat imparable. Avui l'entrega de dama per peó a7 obliga el rei a prendre la dama; com que la columna b està dominada per les dues torres, hem de jugar torre (b2) a (a2) i les negres només poden cobrir dues vegades aquesta columna, amb C (a3 o a5), torre per cavall i posteriorment amb dama en (a4).

L'acudit foll per *Bugaras*

El temps

Temperatures i pluja a Salt del 15 de setembre al 15 d'octubre

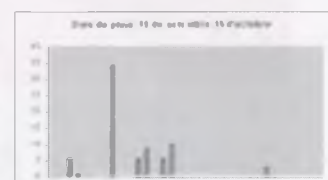
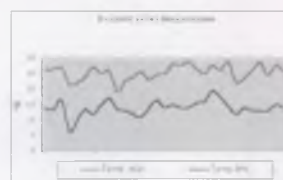
Temperatura màxima: 28,5° els dies 3,8 i 12 d'octubre

Temperatura mínima: 10° el dia 19 d'agost

Dies de pluja: 6 dies (17,22,25,26,28 i 29 de setembre i 9 d'octubre)

Precipitació màxima en un dia: 34 litres el 22 de setembre

Pluja acumulada: 73,3 litres

Residencial
Maçana

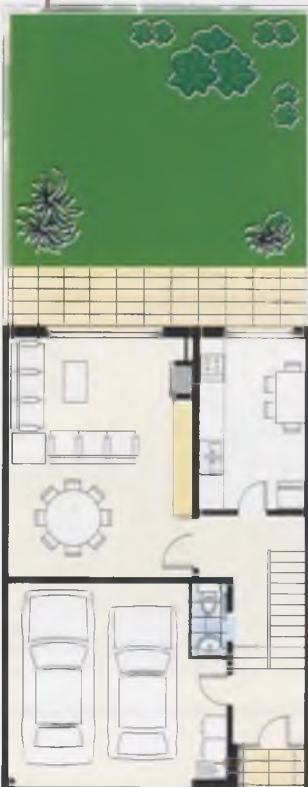
Cases amb jardí

El gran SALT de la teva vida!

- Gran sala-estar
- Cuina equipada
- Estudi i 4 dormitoris
- 2 banys i lavabo
- Garatge a planta baixa
- Acabats de qualitat
- Preinstal·lació fibra òptica

Planta Baixa

Casa MITGERA

Sup. construïda: 242,39 m²

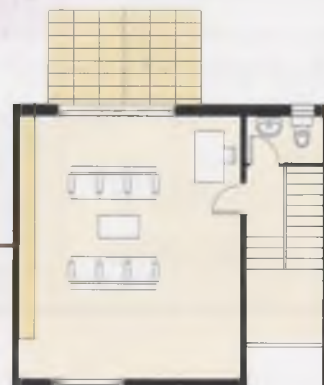

Promoció: ■
C. Dr. Ferran / c. Prat de la Riba
Altres promocions de Residencial Maçana ■

Planta Primera

Planta Sota Coberta

INFORMACIÓ I VENDA:

EUGESA
CONSTRUCTORA • IMMOBILIÀRIA

Carrer Major, 182 - SALT

972 235 561

PROMOU:

Residencial
Maçana
SOCIEDAT S.L. LIMITADA

III PROCAM
Grup Immobiliari CAIXA CATALUNYA